

Publicerad 2011-04-25 23:09 av kety

Min första dikt ja lägger upp här ni kanske tkr den är lite lång men jag hoppas ni ska tycka om den

Inlåst

Inlåst. Väggarerna kommer allt närmare hennes magra kropp.

Hon blundar, du kan se en tår rinna längs hennes en gång såkallade kind.

Ty denna flicka som så helhjärtat älskade dig, har nu tynat bort.

Du ser på henne, minns hennes vackra kropp som du som så många andra avgudat.

Skäms du när du ser denna flickas tårar rinna, hon visade dig sitt liv la hennes burstna hjärta i dina händer i en bön om att få läkas.

Ty en sådan händelse som denna är inte förlåtlig, även du vet detta men blundar bara för det du orsakat en svag själ som denna.

Hon skriker, ett skrik som skär i dina öron. Du klarar inte av att höra hennes ångestfulla röst skära i dina öron. Den röst som du en gång så förälskat dig i.

Ty denna flicka la sitt öde i dina händer, bad om en framtid. Hennes öde blev ty bara mörker, ett evigt mörker där väggarna äter upp hennes själ.

Hon tittar på dig. Men de mörka ögon som förfört dig från den första stund du mött henne har nu förlorat sin sköna glans.

Du vänder ryggen till, ty även för denna som skapat detta fängelse är de svårt att möta de mörka ögon som inte annat än ber om berfrielse.

Du minns de du en gång lovat denna skönhet som sitter framför dina fötter. Ty även fast du förstört denna själ är hon vacker i dina kallt blåa ögon.

Ty ett löfte om en evig kärlek och ett paradis, förvandlade du till evig smärta och enbart mörker.

Ty dina luster som du utsatte denna oskyldiga flicka för, gjorde att hon nu inte längre kan möta den spegelbild hon ser.

Dina slag som du inte annat än kunde ge henne gjorde henne maktlös inför det monster som din själ har förvandlats till.

Dina himmelsblåa ögon som fylldes av kärlek när du såg kvinnan i ditt liv, de ögon som fick henne att smälta och falla troget i dina armar. Ty de är inte nu annat än iskalla av hat.

När bildades detta hat mot en oskyldig själ som denna, ty vad för ondska yttrade hennes mörkt röda läppar som fick dig att bryta de löfte du en gång lovat att hålla.

Ty denna saga du börjat skriva var ämman att sluta lyckligt, men längs livets korkiga vägar tappade du kartan över de ödet du satt upp för denna flicka.

Vägskalet du nu står vid får dig att känna dig vilse, får dig även att välja den väg där du inte annat än skapar smärta för denna oroliga själ du en gång lovat beskydda.

Du tittar mot den flicka som så troget älskat dig. Ty hon la sitt liv i dina händer i hopp om en framtid.

Ty du vet vad du orsakat när du ser på den en gång så underbart vackra flicka, när hon sitter där framför dina fötter med tårar längs hennes insjuknade kinder.

Hon ser på dig, ber om att hennes själ ska bli fri från detta fängelse du bildat.

Ty en hand runt hennes hals, tystnar hennes stilla gråt. En sista gång ser hon på dig, innan hennes ögon sluts föralltid.

En sista gång tittar du på din en gång älskade, sedan vänder du ryggen till.

Ty en ny saga ska bildas med en ny vacker själ, du tänker på henne en sista gång och inser att denna flicka älskade dig ända in i döden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kety med Poeter.se id #37355 innehar upphovsrätten